

Seq. 2.
D i-es i-ræ, di-es il-la solvet sæclum in-fa-víl-la,
teste Da-vid cum Si-býlla. Quantus tremor est fu-tú-rus,
quando ju-dex est ventú-rus cuncta stri-cte discussú-rus!
Tuba mi-rum spar-gens sonum per sepúl-cra re-gi-ónum,
coget omnes ante thronum. Mors stupé-bit, et na-tú-
ra, cum re-súrget cre-a-tú-ra, ju-di-cán-ti responsú-ra.
Li-ber scriptus pro-fe-ré-tur, in quo to-tum conti-né-tur,
unde mundus ju-di-cé-tur. Ju-dex ergo cum sedé-bit,
quidquid la-tet appa-ré-bit, nil inúltum remané-bit. Quid
sum mi-ser tunc dictú-rus? Quem patró-num roga-tú-rus?
cum vix justus sit se-cú-rus. Rex treméndæ ma-jestá-tis,
qui salvándos salvas gra-tis, salva me fons pi-e-tá-tis.
Re-cordá-re Je-su pi-e, quod sum causa tu-æ vi-æ:
ne me per-das il-la di-e. Quærens me, se-dí-sti lassus:
redemísti Cru-cem passus: tantus la-bor non sit cassus.
Juste ju-dex ul-ti-ónis, do-num fac remissi-ónis, ante
di-em ra-ti-ónis. Ingemísco tamquam re-us: culpa ru-
bet vultus me-us: suppli-cánti parce De-us. Qui Ma-rí-
am absolvísti, et latró-nem exaudísti: mi-hi quoque spem
de-dísti. Pre-ces me-æ non sunt dignæ: sed tu bo-nus fac
be-nígne, ne pe-rénni cremer igne. Inter oves lo-cum
præsta, et ab hædis me sequéstra, stá-tu-ens in parte dex-
tra. Confu-tá-tis ma-le-dí-ctis, flammis ácri-bus addíctis,
vo-ca me-cum bene-díctis. O-ro supplex, et acclí-nis,
cor contrí-tum qua-si ci-nis: ge-re cu-ram me-i fi-nis.
Lacrymó-sa di-es il-la, qua re-súrget ex fa-víl-la.
Ju-di-cándus ho-mo re-us: hu-ic ergo par-ce De-us.
Pi-e Je-su, Dómi-ne, dona e-is réqui-em. A-men.